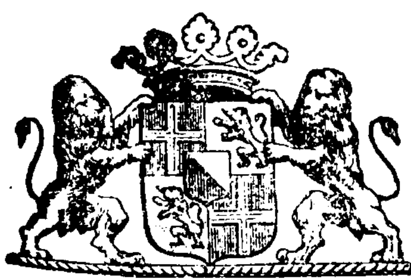
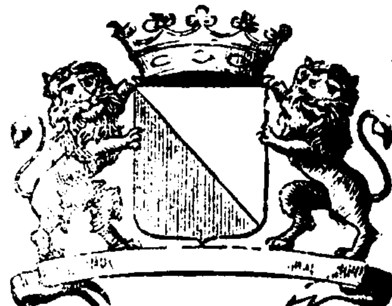
A°. 1859. N°. 186.

ZATURDAG 6 AUGUSTUS.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht brengen ter kennis der belanghebbenden ingezetenen, dat aan het stadhuis zijn aangeplakt en ter secretarie der gemeente voor een ieder ter inzage nedergelegd, afschrift van het proces-verbaal wegens de plaats gehad hebbende verkiezing bij herstemming van drie leden van den gemeenteraad.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
N. P. J. KIEN.
Ter ordonnantie van dezelven
H. G. RÖMER.

Utrecht, 5 Augustus 1859.

UTRECHT, Zaturdag 6 Augustus.

De dag der opening van de konferentie te Zurich is nog niet bepaald; de gezanten zijn er echter reeds bijeen en zoo niet heden dan zullen zij Maandag waarschijnlijk wel bijeen komen. Wordt de algemeene toestand beter, doordien de verhouding tusschen Engeland en Frankrijk welwillender wordt, van de bijeenkomst te Zurich wacht men nog niet veel heils. Er moet verschil ontstaan, naar men zegt, over de troepen, die Oostenrijk in Venetie zal mogen houden, en over het bezetten van Mantua en Peschiera, waarin men als Bondsvestingen Bondstroepen zou willen in garnizoen leggen. Verder zou Sardinië nog weinig van een Bond willen weten, als er geene goede waarborgen konden aangegeven worden tegen den te magtigen invloed, die door het Weener kabinet in de Bondsvergadering zou kunnen worden uitgeoefend, en tegen den geest van reaktie, die als een gevolg daarvan Italië weder zou komen bedreigen. Nog ernstiger acht men in eenige kringen de ontevredenheid der Italianen, die zich vooral ook onder de demokraten te Londen zou openbaren, en die weder voor de Napoleontiesche dynastie nieuwe gevaren zou gaan opleveren.

Deze bezwaren zijn evenwel niet zoo overwegend, dan dat men niet eene goede regeling er van zou durven blijven te gemoet zien. In Centraal Italië teekent zich inmiddels de staat van zaken krachtiger af. Toskane en Modena hebben een verbond gesloten, om te zamen pogingen, die tot herstel van de dynastiën met geweld van wapenen mogten beproefd worden, ook met geweld van wapenen te keeren. Er zijn aanvragen gedaan, opdat de Legatiën zich daaraan zouden aansluiten, om alzoo ferm te kunnen staan tegen de troepen, die de hertogen uit het noorden zouden kunnen aanvoeren en die door het pauselijk bewind uit het zuiden konden worden gezonden, om het gezag van den Paus te herstellen. De stemming der bevolking tegen de vorsten, die zoo jammerlijk steeds heilige beloften van liberale regeringsbeginselen te zullen huldigen, hebben geschonden, en die ten slotte met de vijanden van Italië tegen Italië het zwaard hebben gevoerd, is zoo ongunstig, dat volgens de *Indipendente* van de 1722 gemeentebesturen in Toskanen, er 1721 toestemmend hebben geantwoord op de vraag, of zij zich voor de aansluiting aan Piemont verklaarden. Dat zou men eenstemmigheid kunnen noemen! Zal men tegen zulke eenstemmigheid toch de vorsten in de hertogdommen willen herstellen? 't Is bijna niet denkelijk, en men beweert dan ook zelfs, dat graaf *de Reiset* wel in last heeft de wenschen der bevolking te onderzoeken, maar niet haar te trachten te bewegen, goed- of kwaadschiks de Soevereinen weder te aanvaarden. En mogt dit laatste werkelijk zijn last zijn, men zegt, dat hij dan bij Sardinië niet de minste medewerking zal vinden, en zijne zending dan welligt ook weinig zou uitwerken. Don *Nori*, een der prinsen uit het huis *Corsini*, ook markies *Lajatico* geheeten, moet te Parijs den keizer trouwens vrij goed gezind hebben gevonden en te Londen op dit oogenblik in de regeringskringen voor de Ital. zaak zeer goede beloften tot medewerking erlangen.

In Engeland wekt anders thans de omkooping bij de verkiezingen zeer de aandacht, en wordt door de zaken die daarover openbaar worden de hervormings-kwestie zeer bevorderd. Van den anderen kant is toch alle vrees nog niet geweken, en is er met name gesproken tegen het te veel ontblooten van Engeland van troepen, wier vertrek naar Indië men noodig acht, op grond der laatstelijk ontvangen tijdingen.

In België wekt de voordragt tot verdediging van Antwerpen groote belangstelling. Hoezeer die veel tegenstand vindt, gelooft men toch, dat zij ten slotte door de kamer wel zal worden goedgekeurd.

De sinds gister ontvangen **telegrafiesche dépeches** laten wij hieronder volgen:

Turijn, Vrijdag. De heer *Desambroix*, onze gevolmagtigde, is naar Zurich vertrokken.

Het berigt, door een korrespondent van den *Nord* medegedeeld over eene bijeenkomst, die tusschen den koning van Sardinië en den keizer van Oostenrijk te Villafranca zou hebben plaats gehad, wordt bepaald tegengesproken.

De officiele *Lombardia* weêrspreekt de geruchten van onderscheidene bladen over de zending van den graaf *de Reiset*. De Fransche diplomaat heeft van zijne regering instruktiën ontvangen gunstig voor de wenschen en de belangen van Italië.

De te Crema uitgebroken onlusten hadden volstrekt geen politiek karakter.

De kiezers in het hertogdom Modena laten zich in grooten getale inschrijven.

Berlijn, Vrijdag. Eene depêche uit Petersburg meldt, dat baron *Haber*, administrateur der Darmstadter bank, *Hansemann*, direkteur der diskontobank van Berlijn, en baron *Milkens* koncessie hebben bekomen voor de oprigting eener algemeene bank- en handelmaatschappij te Petersburg.

Het kapitaal dier vereeniging is 200 millioen frs. verdeeld in 40 aktiën van 500 frs.

De statuten zijn door den keizer goedgekeurd.

(Reeds gister in een deel onzer oplaag medegedeeld.)

Londen, Vrijdag. In de zitting van het Parlement van heden avond heeft lord *Normanby* aangekondigd, dat hij aanstaanden maandag interpellatiën tot de regering zal rigten nopens de vóór het sluiten van den vrede door de onzijdige mogendheden overwogen vredesvoorwaarden.

De heer *Evans* noemde het zenden van troepen naar Indië in de tegenwoordige gevaarvolle tijden niet verstandig.

De heer *Herbert* zeide, dat de beschikbare troepensterkte in Engeland op 35,000 man moest worden geschat.

De Minister van Oorlog verzekerde, dat de troepenmagt later tot 65,000 man zou kunnen worden uitgebreid, waarbij hij opmerkte dat Engeland in tijd van vrede onmogelijk zijn leger op voet van oorlog kon ingerigt laten.

Marseille, Zaturdag. Er zijn hier tijdingen ontvangen van Konstantinopel tot den 30. Julij. De Sultan is den 26 te Solomitz aangekomen. Een Albaneesche prins is met eene politieke zending aangekomen.

Van Athene berigt men ook van den 30. Julij, dat de heer *Thouvenel* den 28. aldaar aangekomen was.

— Bij beschikking is aan de heeren *J. J. van der Maaden* en *A. J. Cnoop Koopmans*, te Amsterdam, tot wederopzegging, vergunning verleend voor eene stoombootdienst tot vervoer van reizigers en goederen van Amsterdam naar Manheim en Ludwigshafen en terug.

*— Uit 's Hage schrijft men ons van den 4. Aug. »Naar men verneemt zou voor de vakante betrekking van Minister van Oorlog vooral in aanmerking komen jhr. *de Casembroot*, kolonel van den generalen staf en gewezen goeverneur van Z. K. H. den Prins *van Oranje*.

De *Amst. Cour.* berigt, dat door Z. M. aan bovengenoemden bepaald de portefeuille van oorlog is aangeboden, die haar zou hebben aangenomen.

:— Uit 's Hage schrijft men ons: Naar men verneemt hebben voor eenige dagen de heeren *Roorda*, *Lobatto* en *Storm Buijsingh*, docenten aan de akademie te Delft, zich geheel uit eigen beweging schriftelijk tot den minister van binnenlandsche zaken gewend, en te kennen gegeven, dat het veel besproken adres geheel buiten hen om was opgesteld en ook niet door hen onderteekend.

— De *Arnh. Ct.* meldt, dat behalve de heer *v. Deinse* ook de heeren *Hoffman* en *de Kempenaer*, hun mandaat als leden der Tweede Kamer willen nederleggen.

— Het rapport der kommissie van ingenieurs, betrekkelijk de doorgraving van Holland op zijn smalst enz., is aan den minister van binnenl. zaken op 1 dezer toegezonden. Het wordt op dit oogenblik gedrukt.

— Tot kommandant van de Vice Admiraal Koopman is benoemd kapt. luit. *Swaanshals*, in plaats van kapt. luit. *v. d. Moore*, die eervol van dat kommandement is ontheven.

Nog zijn benoemd tot komm. van de instruktie-kannonneerboot Propatria, den luit. t. z. 1. kl., *P. van Lelyveld*. De luit. t. z. 1. kl., *de Kanter*, op het wachtschip te Willemsoord, thans non-aktief, is vervangen door den luit. t. z. *de Rooij van Zuidewijn*. De luit. t. z. *H. W. Walther*, aan boord van Z. M. stoomfregat Vice-Admiraal v. Wassenaar, is als zoodanig overgeplaatst aan boord van het stoomschip Reynier Claesz.

*— Van 't kamp bij Zeyst meldt men ons:

In de legerplaats is een tijdelijk postkantoor ten dienste van de kamperende troepen gevestigd.

Den 7. dezer zullen de 2 eskadrons van het 1. reg. en de 2 eskadrons van het 4. reg. dragonders in de legerplaats aankomen, om tot den 14. Sept. a. s. te kamperen.

Van het 3. reg. dragonders, in garnizoen te 's Gravenhage, zal een detachement gestationneerd worden te Soesterberg, ten einde de policie in de omstreken van het kamp te handhaven.

Morgen, Zondag, zal in de legerplaats de Godsdienstoefening voor de Protestantsche Eeredienst worden waargenomen door ds. *N. P. van der Slok*, predikant te Zuylen, terwijl die der Roomsch Katholieke Eeredienst gedurende den geheelen kamptijd afwisselend zal worden waargenomen door de heeren *W. Steenhoff*, pastoor te Soest, en *L. Rademaker*, te Soesterberg.

— De *Gron. Cour.* deelt een brief mede, die door 13 leden der Kamer op den 14 Julij aan den voorzitter der Tweede Kamer werd gezonden, om het opmaken van 't verslag over de koncessie van den Zuiderspoorweg te bevorderen. Nadat die brief ter kennis was gebragt der kommissie van onderzoek voor die koncessie, onder voorzitterschap van den heer *Thorbecke*, heeft deze zich wel genoodzaakt gevonden, nog dienzelfden dag haar tot voorschreven doeleinde bijeen te roepen, en zijn de punten van het verslag spoedig daarop vastgesteld, doch toen heeft de geachte afgevaardigde uit Almelo, de heer *van der Linden*, als rapporteur over de wet tot regeling der Indische komptabiliteit, in weerwil van de *zekerheid* dat deze wet *onmogelijk* meer in de tegenwoordige zitting behandeld kon worden, terwijl bij de afdoening daarvan geen de minste haast was, voorgesteld dat de griffier, die te gelijk met het rapport over de wet der Indische komptabiliteit en van den Zuidelijken spoorweg belast was, vóór alles het verslag over de eerste wet zou opmaken en inmiddels het verslag over den Zuidelijken spoorweg zou blijven rusten. Dit voorstel werd gedaan in eene vergadering, waarin slechts drie rapporteurs tegenwoordig waren, de heeren *van Twist*, *van der Linden* en *Dirks*; de laatste zou, als onze berigten juist zijn, op het hooren van het voorstel van den heer *van der Linden*, verontwaardigd de vergadering hebben verlaten, terwijl de heer *van Twist* zich haastte, om zich bij het voorstel van den heer *van der Linden* te voegen.

Het is bekend dat, toen op den 12. Julij jl., door de meerderheid der Kamer werd besloten om den Noorder-spoorweg nog in deze zitting te behandelen, zulks vooral geschiedde in de vooronderstelling, dat het verslag over den zuiderweg, onverwijld opgemaakt, door de regering beantwoord, en alzoo ook dat wets-voorstel in staat van wijzen zoude kunnen worden gebragt.

Door nu het opmaken van het verslag op de lange baan te schuiven, en de behandeling over den Zuiderspoorweg alzoo onmogelijk te maken, was een voldoend middel gevonden, om met eenigen grond de verdaging van den Noorderspoorweg voor te stellen, en ook die belangrijke zaak op de lange baan te schuiven.

Men vergelijke nu onbevangen de uitkomst met de voormelde feiten, zegt de *G. C.*, en men zal de zaak op hare juiste waarde kunnen schatten.

*— Ter gelegenheid van de artikelen, die door de *N. Rot. Ct.* weder worden op touw gezet, om de regering te steunen op den dwaalweg, waarop zij zich in zake de spoorwegrigting naar het Noorden en Zuiden bevindt, zegt de *Tijd* o. a.

»Een klein bewijs met welke kwade wapenen dit blad voor een kwade zaak te velde trekt. Het zegt, dat de regering, wat de voorgenomen rigting betreft, gesterkt wordt door de meerderheid der vertegenwoordiging. Deze stoute bewering, die als een uitgemaakt feit wordt nedergeschreven, steunt het blad op de omstandigheid, vermeld in het voorloopig verslag dat »de meerderheid de 51 in de afdeelingen tegenwoordig zijnde leden *zich niet ongunstig* toonde voor de rigting, die de regering thans voorstelt." De *N. R. Ct.* gelieve te bedenken: 1. dat de meerderheid van 51 nog slechts is de meerderheid van twee derden, geenszins van het geheel der kamerleden. 2. Dat zich *niet ongunstig toonen* voor de rigting geenszins hetzelfde is als de regering daarin »sterken," 3. Dat, zooals uit hetzelfde voorloopig verslag blijkt, die »meerderheid" ten deele voortkwam uit de meening, *dat het meer dan tijd werd in deze gewigtige aangelegenheid tot een besluit te komen, opdat eindelijk de hand aan 't werk zou worden geslagen.*"

»Wel beschouwd smelt dus de »meerderheid," die, volgens de *N. R. Ct.*, met de voorgestelde rigting van den Zuiderspoorweg ingenomen is, tot eene kleine minderheid zamen. Wanneer de regering inderdaad wenscht, dat er werkelijk en spoedig spoorwegen tot stand komen, neme zij zoowel voor de Noorder- als Zuiderlijn *Utrecht als uitgangspunt* aan. Het is de eenige weg om in de Kamer een meerderheid voor haar plannen te vinden, want op de stemmen der leden, die in de afdeelingen geen bezwaren tegen de rigting inbragten, alleen omdat zij de zaak moede werden en tot elken prijs haast wilden maken, valt natuurlijkerwijs bij de openbare behandeling niet te rekenen. Ten slotte zijn het toch de Kamers der Staten-generaal en niet de *N. R. Ct.* noch het spoorwegkomitee van Rotterdam en Dordt die in deze beslissen moeten."

— Te Leeuwarden is gekozen mr. *Salverda* met 104 st. tegen 37, die jhr. mr. *Speelman* bekwam.

Te Groningen mr. *Diephuis* die 118 st. bekwam, terwijl de heer *Wijnne* er 64 verkreeg.

Te Zwolle zijn met den burgemeester ook de wethouders, die ditmaal als leden van den raad uitvielen, niet ingekozen.

*— Tot leeraar in de levende talen bij het gymnasium te Zutphen, in plaats van dr. *W. G. Brill*, onlangs tot hoogleeraar aan onze hoogeschool benoemd, is bij dispositie van den min. van binnenl. zaken benoemd onze stadgenoot dr. *W. Julius*, gedurende 't laatste jaar tijdelijk belast geweest met de werkzaamheden van 't rektoraat van 't gymnasium te Deventer.

— In de algemeene vergadering van de maatschappij *tot Nut van 't Algemeen*, in het vorige jaar gehouden, is besloten, om twee lektoren aantestellen, die in de verschillende departementen voorlezingen zullen houden, ten einde daardoor in de behoefte te voorzien, die bijna algemeen aan sprekers in de vergaderingen gevoeld wordt. Thans is aan dit besluit gevolg gegeven, en als lektoren zijn aangesteld: de heeren *A. G. C. van Duyl* en dr. *E. F. van Dissel* te Utrecht. De eerste zal lezingen houden over *Geschiedenis*, *Land- en Volkenkennis*, *Staathuishoudkunde*, *Zedekunde* enz., en de tweede over *Natuurwetenschap* in den ruimsten zin, bovenal in hare toepassing op het dagelijksch leven.

*— Morgen ochtend zal de predikbeurt in den Domkerk worden waargenomen door den heer *W. B. J. van Eyk*, theol. dokt. en pred. te Deventer, en in de Walekerk door den heer *Pierson*, pred. te Rotterdam.

— Eergister is te Oosterbeek overleden de heer *J. P. Sprenger v. Eijk*, van 1809 tot 1847 predikant te Rotterdam, ook bekend door onderscheidene geschriften.

— Woensdag ll. had te Deventer het aangekondigd Muziekfeest van de Vereeniging Daventria op de Worp plaats. Tegen half vijf ure kondigde het klokkenspel aan, dat er een feest op handen was en daarna begaven zich H.H. Kommissarissen, voorafgegaan door het muziekkorps van het regiment Veld-Artillerie, in garnizoen te Utrecht en gevolgd door het muziekkorps van het 5. regiment Dragonders, in plegtigen optogt naar het terrein. Aanzienlijk was de zamengekomen schare. Nadat de muziekstukken volgens programma waren uitgevoerd, werd tot slot eene zeer schoone marsch door beide korpsen vereenigd uitgevoerd, welke met algemeen genoegen aangehoord werd. Ook het vuurwerk van den heer *P. L. van der Brugh* te Amsterdam droeg de algemeene goedkeuring weg.

— Te Luxemburg is Woensdag de eerste spoortrein direkt van Parijs aangekomen. Over een paar maanden wordt de lijn ingewijd. — De versterkingsbondstroepen verlaten de stad.

— Uit Bordeaux wordt van den laatste der vorige maand gemeld, dat de goede hoop die men op den wijnoogst stelde, een weinig vermindert. De regen heeft veel bloesem afgeworpen, het oïdium is er zijne verwoesting komen bijvoegen, terwijl ook de hagel op eenige punten veel schade heeft aangebragt.

— Een Fransch officier van gezondheid ontleent aan zijne in den Italiaanschen veldtogt gedane waarnemingen, dat de door puntkogels veroorzaakte wonden minder gevaarlijk zijn dan die, welke door gewone kogels worden toegebragt; de eersten baanden zich een weg door de vleeschdeelen en beschreven daarbij vaak de wonderlijkste wendingen, terwijl de laatsten regelregt door de spieren dringen en dientengevolge meer beenderen kwetsen.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 5 *Aug.*, 1.25 El.; — AP. 8.20. Gev. 3 d. De Rijnhoogte te Keulen den 5. Aug.: 6 voet 6 duim; 6 voet 6 duim Rijnlandsch.

Vervolg van het Bijvoegsel.

De heer *Bastert* kan niet ontveinsen dat deze voordragt hem bevreemd. Hij heeft behoord tot de ten vorigen jare bestaande begrootings-komm., en in haar rapport leest hij, dat de onteigening slechts kleine stukken gronds betreft en de vorderingen van het kanaal gering zijn. De komm. meende, dat in 1859 slechts weinig gronds behoefde te worden onteigend, en dus de kosten daarvoor gevorderd uit de gewone bijdragen van *f* 1000 konden en moesten worden gevonden. Zonder hoofdelijken omvraag heeft de verg. zich hiermede vereenigd, en het verwondert Spr. dus, dat men nu terug komt op de vroegere aanvraag. Over de zaak zelve heeft Spr. de vorige week gesproken; hij zal alleen nog opmerken, dat het hem voorkomt, dat het saisoen te ver gevorderd is, om nog veel aan het werk te kunnen verrigten.

De heer *Cordes* beantwoordt de vragen van den heer *Ram* ontkennend. Spr. gelooft echter niet met den heer *Ram* dat, als er klagten inkomen, die ook wel gegrond zullen wezen. Er kunnen wel klagten inkomen, maar dan moet eerst nog onderzocht worden of zij gegrond zijn. Wat de begrootingskomm., zegt Spr. verder, ten vorigen jare meende, was toen veronderstelling; het feit heeft nu het tegendeel bewezen. De heer *Bastert* zegt ook dat het jaargetijde reeds zoover gevorderd is, maar men is eerst op de helft van het dienstjaar, en waartoe zullen die gelden verstrekt worden? Het is niet gezegd dat er nog zand gehaald zal worden; men hoopt dit; maar al wordt het niet gehaald, dan kan men de dijken aan het lager gedeelte van het kanaal gelegen doortrekken, de grond zal dan met minder kosten en meer van onder af weg gehaald kunnen worden. Daar de verg. het nut der zaak heeft erkend, moet zij ook de middelen willen. De finantiën verkeeren in bloeijenden toestand, de post van onvoorziene uitgaven is nog al aanzienlijk, en men kan dus niet beter doen dan de aangevraagde som ter bespoediging van het werk toestaan.

De heer *v. d. Poll* acht het een gevaarlijk antecedent om gelden te geven voor den zelfden post dien de verg. vroeger geweigerd heeft. Zoo kan men op iedere uitgaaf terugkomen. Gelijk de waterstand thans is, is het onmogelijk eenig zand uit het kanaal te halen en dit zal welligt zoo spoedig niet beter worden. De heer *Cordes* zegt dat men inmiddels de dijken kan uittrekken, maar daartoe is zoo veel spoed niet noodig. Wat betreft de klagten zegt Spr., dat het natuurlijk is dat de landeigenaren in den polder Breukelerveen met angst het kanaal te gemoet zien; zij hebben toch ondervonden wat het was toen het kanaal naar Huizen doorgetrokken werd en er geen sluis lag. De geheele zaak ware echter te schikken indien men uitging van het denkbeeld, dat het volgens ons wetboek niet geoorloofd is door menschelijk toedoen vreemd water af te voeren en dat op lager gelegen polders te brengen; men zal er alzoo toe moeten komen om een sluis aan de monding te leggen. Het is onmogelijk het kanaal door te trekken tot de Tolakkersteeg en dan een sluis te leggen, men zal eerst verder moeten gaan, en al dat water komt dan op den Breukelerveenschen polder. Wat Spr. in de vorige week gezegd heeft wordt nu bevestigd. Spr. meende toen, dat om met spoed het werk door te zetten te veel gelden zouden worden geabsorbeerd die tot meer nuttige einden konden worden besteed.

De heer *Cordes* wenscht niet de redeneringen in de vorige week gehouden te reveleren, maar wil alleen nog opmerken niet te kunnen aannemen, dat alle ingelanden van Tienhoven, Maarsseveen, Breukeleveen zoo denken als de heer *v. d. Poll* spreekt. Spr. zal op een feit wijzen: er is in der tijd besloten een bestaanden watermolen in Breukeleveen weg te breken, en daarin hebben de ingelanden toegestemd, zeker omdat zij dien als overtollig beschouwden, en nu vraagt Spr. of als men een kanaal heeft van 2000 el lengte en 5 el bodemsbreedte, daaruit zooveel bezwaar van water zal moeten komen dat het nadeel zal toebrengen aan eene plas die meer dan 2000 bunders uitmaakt. Spr. gelooft, dat, als mogt blijken dat het kanaal werkelijk nadeel toebrengt, Gedep. Staten zeker zullen voorstellen de sluis lager of twee sluizen te stellen. Vroeger is geklaagd, dat het werk zoo lang zal duren, maar het feit der aanvraag zelf weerspreekt dat; binnen een half jaar is het toegestaan krediet verwerkt, er bestaat dus vooruitgang.

De heer *Ram* vermeent niet gezegd te hebben, dat er nadeel toegebragt is wijl er klagten zijn, maar alleen, dat het vermoeden zoude kunnen bestaan, dat er nadeel was toegebragt. Spr. betreurt het, dat aan Gedep. Staten niet kenbaar gemaakt zijn de klagten die hem ter oore zijn gekomen. — Niet alleen de ingelanden van Breukeleveen, maar ook die van Loosdrecht en van Westbroek hebben bezwaren. De gegrondheid hunner bezwaren heeft Spr. niet kunnen beoordeelen en daarom zoude Spr. in overweging wenschen te geven, dat door den hoofdingenieur een proef wierd genomen met het water door middel van een dam te keeren, en bijaldien het mogt blijken dat het lager gelegen land meer water zoude krijgen, een tweede schutsluis wierd gemaakt.

De heer *Bastert* merkt aan, dat de heer *Cordes* zelf de diskussien terug brengt tot het jaar 1833, of daaromtrent, toen de molens in den polder Breukelenveen zijn afgebroken; Spr. is het echter eens, dat dit niet had behooren te geschieden. Die zaak staat echter met de onderhavige in geen verband, want in 1833 was de doorgraving van het kanaal niet zoo ver gevorderd als thans. Verder doet Spr. den heer *Cordes* opmerken, dat het niet het water van die oppervlakte van het kanaal is, dat men vreest, maar dat hetwelk naar de laagte zal toevloeijen en uit de wellen, dat nadeel aanbrengt. Ten vorigen jare is Spr. er geweest toen de slooten bij hem droog waren, stonden die van den heer *Insinger* vol water. Het Tienhovensche kanaal tot in de Vecht is geen boezemwater, het is polderwater, en al het water, dat men er op brengt, brengt men op de lage landen.

De heer *G. Verloren* heldert op de bevreemding van den heer *v. d. Poll*: dat nu weder *f* 1000 voor het *Tienhovensche kanaal* wordt aangevraagd, terwijl daags te voren, de post, daarvoor op de begrooting van 1860 uitgetrokken, verminderd is, door te zeggen: dat de hoofdingenieur den brief aan Gedep. Staten schreef *voor*, en alzoo onbekend was *met* de beraadslagingen en het besluit der vergadering op den post der begrooting over 1860. Die post is niet verminderd, omdat men tegen de exploitatie van het kanaal was, maar omdat men gelden moest vinden om een anderen post te dekken. Spr. merkt nog op, dat de post van onvoorzien over 1859 bijzonder aanzienlijk is bij vroegere jaren, en zoo gunstig, dat vermoedelijk *f* 2000 daarvan ongebruikt zullen blijven liggen. — Vermits nu de Staten reeds meer dan eenmaal hunne adhesie aan het werk hebben te kennen gegeven, waarom zal men het dan laten rusten? Waarschijnlijk worden er in den loop van dit jaar nog aanvragen gedaan om zand weg te halen, en dan diende men toch de middelen te hebben om er een opzigter bij te plaatsen en tegelijk de dijken te verlengen.

De heer *Pabst* zegt, dat menschen van invloed die klagten verheven hebben op het terrein zijn geroepen toen de kommissaris en de hoofdingenieur zich er heen begeven hebben, en dat de heer *Bastert* zelf uitgenoodigd is de zaak mede op de plaats zelve te onderzoeken, terwijl hij ook een antwoord ontvangen heeft waarin al zijne bezwaren zijn opgelost. Vele van die klagten, thans gehoord, zegt Spr., kunnen reeds dadelijk worden opgelost, en zijn opgelost door den heer *Cordes*. B. v. het kan weinig bezwaar hebben, dat men water brengt op de plassen van Breukelerveen, want het kanaal is niet breed; er kan dus weinig water op worden gebragt; dat moet ieder toestemmen, de heer *Bastert* zegt, dat tijdens hij onderzoek deed, op het terrein van den heer *Insinger* de sloten vol water waren. Spr. wil dat gaarne toegeven, maar het doet niets ter zake, men krijgt geen droppel water uit de slooten van het land van den heer *Insinger*, want het kanaal wordt afgesloten door dijken ter weêrs zijden, zoodat geen ander water in het kanaal kan komen dan van de wellen in het kanaal zelf, en als men daar nu voor bevreesd is, dat men dan toch dadelijk het geld geve, om voort te gaan, want er is nu weinig water zoodat men gemakkelijk zal kunnen opnemen hoeveel water die wellen opleveren.

De heer *Menso* zegt, dat nimmer het denkbeeld is geweest, om het kanaal met spoed daar te stellen, maar wel om het met eene geringe jaarlijksche bijdrage na lang verloop van tijd eenmaal te verkrijgen. De onderstelling ook dat hoe meer geld men geeft het werk des te spoediger gereed zal zijn, gaat niet op, want men graaft geen kanaal maar benuttigt daartoe het weghalen van zand, en wordt dat dus niet gedaan, dan baat het niet of men meer geld geeft. Nu zegt men, dat het geld zou dienen om de dijken door te trekken, maar dat komt eerst te pas gelijktijdig met het weghalen van het zand: — thans verneemt men, dat de *f* 1000 voor dit jaar toegestaan is gebezigd voor onteigening, maar Spr. vraagt, of ooit het denkbeeld is geweest daarvoor gelden uit te geven.

De heer *Bastert* zegt, reeds bij eene vorige gelegenheid Gedep. Staten voor hunne welwillendheid

ten zijnen opzigte in de beantwoording zijner klagten te hebben dank gezegd. Zijne bezwaren waren echter door hunne beantwoording niet weggenomen. Spr. merkt nog op, dat naar zijn inzien volgens de eenvoudige regelen van het burgerlijk regt de lager gelegen landen tegen de vermeerdering van watertoevoer zouden kunnen opkomen.

De beraadslagingen worden alsnu gesloten en wordt met 19 tegen 6 stemmen konform het advies van Gedep. Staten besloten. Tegen hebben gestemd de HH. *v. d. Poll*, *de Vries*, *Bastert*, *Menso*, *de Kock* en *v. Cleeff*.

Wordt alsnu besloten tot diligent verklaring der komm. voor de herziening van het veen-reglement.

Aan de orde is het advies van Gedep. Staten op het adres betreffende de bevloeijing der rivier polders.

Wordt besloten dit voor kennisgeving aan te nemen.

De heer *v. Reede tot ter Aa*, alsnu tot toelichting van zijn gister gedaan voorstel zijnde toegelaten; zegt gemeend te hebben dit voorstel te moeten doen met het oog op de vele wijzigingen die zijn voorgedragen en het tal van amendementen welke waren ingekomen. Het zal, gelooft hij, geene gemakkelijke taak zijn, voor de komm., om dit alles tot een goed geheel te brengen waarin de zamenhang niet verbroken wordt. — Zoo als de staat van zaken thans is, vermeent hij, dat de komm. de handen te veel gebonden zijn, om naar zijne overtuiging al de noodige verbeteringen in het veenderijreglem. aan te brengen.— De komm. zelve heeft in haar rapport eenparig verklaard, dat zij de voorgedragen wijzigingen niet anders kan beschouwen, dan als eene betrekkelijke verbetering in de onderdeelen van een zamenstel welks deugdelijkheid, zij naar het oordeel dezer vergadering, niet te onderzoeken had. Spr. vraagt of de lastbrief der komm. niet te beperkt is, wanneer zij bij het voordragen van wijzigingen in een reglement moet verklaren, dat die wijzigingen niet anders te beschouwen zijn dan als eene *betrekkelijke* verbetering in de onderdeelen van een zamenstel over wier deugdelijkheid zij niet mag oordeelen. In de jongste winterverg. is haar eene ruimere lastbrief ontzegd, maar is thans de stand van zaken niet eenigermate gewijzigd, nu de komm. zelve verklaart geen volledig geheel te kunnen leveren, zij zelve noemt het slechts eene betrekkelijke verbetering. Wanneer de verg. tot het brengen van zoovele wijzigingen in het reglement overgaat, welk bezwaar is er dan in gelegen, om tot eene geheele herziening over te gaan? Spr. ziet daarin geen bezwaar, en daarom heeft hij dan ook dit voorstel gedaan.

Op voorstel van den heer *Cordes* wordt dit voorstel in eene verg. met gesloten deuren behandeld.

De openbare zitting hervat zijnde, worden de notulen geresumeerd en de zomerverg. in naam des konings gesloten.

KONSTANTINOPEL, 27 Julij.

De Sultan is met zijn broeder en de prinsen vertrokken. Eene onafzienbare menigte had zich verzameld om de stoomflottielje te zien, waarop de reizigers zich bevinden. Men weet nog niet hoe lang Z. M. zal uitblijven, doch verwacht haar binnen 14 dagen terug.

De troepenverzendingen naar verschillende punten zijn gestaakt sedert het sluiten van den vrede, even als het onder de wapenen roepen van de reserve.

Een aantal der schipbreukelingen van de Silistria en de Kars zal de stoombootmaatschappij een proces aandoen tot schadevergoeding. De maatschappij zal zich, zegt men, in eene memorie regtvaardigen.

Uit Alexandrië verneemt men dat de onderkoning, een uitstapje van Tanhah naar Cairo willende doen, bijna verongelukt is, doordien zijn trein tegen eene goederentrein aanstiet. Hij zelf heeft geen letsel bekomen.

Uit Athene verneemt men, dat de verkiezingen tot September zijn uitgesteld en de regering den kiezers de meest mogelijke vrijheid zal laten. — In Thessalië, Macedonië, en Epirus houden de struikroovers schandelijk huis. De Olympus dient der bevolking tot wijkplaats. De troepen die tegen de roovers worden uitgezonden zijn nog erger dan dezen.

TURIJN, 3 Augustus.

De Fransche generaal *Goyon* voert te Rome werkelijk geheel alleen het opperbevel, ten spijt van eenige kardinalen. De Rom. generaal *Gregorio* is slechts een onderbevelhebber. Rome schijnt ten volle zijn vertrouwen in den Franschen veldoverste te stellen. Men wil dan ook, dat *Goyon*, die Rome bemint en zijnen zoon in het Collegio dei Nobilli door de Jezuiten laat opvoeden, later, wanneer de Italiaansche Bond verwezentlijkt is, zijn ontslag zal nemen uit de Fransche dienst, om het opperbevel over de militie van den Heiligen Stoel te aanvaarden, na bevorens als minister van oorlog de zaken van zijn Departement geregeld te hebben. Met den aanval op Bologna en andere groote steden, die het er mede houden, toeft men op den uitdrukkel ken wensch van den Paus. Aan de wederspannigen zal zooveel tijd mogelijk worden gegeven om van hunne dwaling terug te komen en zich te onderwerpen. Daarop bestaat evenwel weinig vooruitzigt, want de beschimpingen der regering, alsmede de vervolging van hare getrouwen of die daarvan verdacht worden, nemen in de Romagna toe. Het operatiekorps is tegenwoordig 7000 man sterk, Italianen en huurtroepen, tusschen welke overigens weinig kameraadschap, nog minder militaire verstandhouding heerscht.

Te Rome is den 30. eene lijkdienst gevierd, ter eere der slagtoffers van den oorlog. De plegtigheid werd bijgewoond door het Fransch garnizoen, waaronder het volgend adres, dat te midden van een berg van bloemen en ruikers op de katafalk lag, werd rondgedeeld:

„Aan de Fransche soldaten.

„Op den dag dat gij de gedachtenis eert uwer dappere krijgsmakkers, die voor de heilige zaak onzer onafhankelijkheid op de slagvelden van Lombardije vielen, paren wij onze wenschen aan de uwen en zweren u eeuwige dankbaarheid.

„Daar, waar het niet vrij staat zijne gedachte uit te drukken en openlijk te bidden voor zijne medeburgers, die nevens uwe makkers vielen, is het hoogst aangenaam, zijne gebeden bij de uwen te kunnen voegen en op het graf uwer wapenbroeders een traan te weenen.

„Wij hadden gehoopt nieuwe overwinningen met u te herdenken en te zamen de algeheele bevrijding van Italië te vieren; maar zoo al dat edel doel, hetwelk uw grootmoedige keizer zich heeft voorgesteld, niet heeft kunnen bereikt worden, zal toch het edel bloed Frankrijks, dat met het bloed van Italië gevloeid heeft, niet te vergeefs vergoten zijn.

„Vroeg of laat zal het natuurlijk bondgenootschap der Latijnsche natiën, erkend door den keizer en door dat edel bloed bevestigd, gewis de algeheele onafhankelijkheid van Italië verwezenlijken.

„*De Romeinen.*"

Uit Florence meldt men van 31 Julij, dat tusschen Toskane en Modena een geheim verdrag is gesloten. Het bewind te Bologna is tot toetreding uitgenoodigd. Het doel van dit verdrag moet wezen, gemeenschappelijke verdediging tegen de weggeloopen vorsten.

NAPELS, 30 Julij.

De regering heeft verzonden of zal nog verzenden, twee cirkulaires aan de bisschoppen en de provinciale intendanten, waarin hun te kennen wordt gegeven, dat zij petitiën moeten uitlokken tegen den Italiaanschen Bond en de konstitutie.

Vier en twintig der sedert 1852 bij eenvoudigen maatregel van policie in de gevangenis van Santa Maria Apparente opgesloten personen, zijn, zonder vorm van proces, veroordeeld tot opsluiting op het eiland Capri.

WEENEN, 2 Augustus.

Graaf *Coronini Kronberg* is tot banis van Kroatië benoemd.

De *Ostd. Post* zegt, dat Groot-Brittanje zijn zelfbewustzijn en zelfvertrouwen, zijn politiek gevoel van regt en pligt verloren heeft. „*Napoleon*," zegt het blad, „wist het zoover te brengen, dat Engeland hem bij zijn eersten stap tot de wereldheerschappij hielp, en bij den tweeden applaudiseerde; den tusschentijd heeft hij zich zoozeer ten nutte weten te maken, dat hij voor zijn verdere plannen zich volstrekt niet meer behoeft te bekommeren om Engeland."

Een brief uit Erzerum van 17 Julij bevat o. a. het volgende: De stad is geheel verwoest; de schokken van aardbeving herhaalden zich schier elken dag tot er nog slechts eenige huizen overbleven. De Porte heeft een pacha herwaarts gezonden, om onder de overlevenden onderstand uit te deelen, tot welk einde hij 10 000 beurzen, 40,000 p. st. heeft medegebragt. Erzerum zal nimmer van die vreeselijke ramp herstellen. Eer twee maanden verloopen zijn, zal het weder koud en vochtig worden en de bewoners zullen de stad verlaten. Turkije zal hierdoor 30.000 onderdanen verliezen, ten voordeele van Rusland, die hen met open armen ontvangt.

WEENEN, 2 Augustus.

Men verzekert dat den 1. November a. s. de hervormingen officieel zullen worden aangekondigd, en den 1. Jan. 1860 in werking zullen treden. O. a. zullen zij betreffen de provinciale statuten, de gelijkheid der gezindten in hare betrekkingen met den staat, de beperking van sommige bepalingen van het konkordaat. Ook is er sprake van de sekularisatie der kerkelijke eigendommen en van de inkomsten der kloosters, de staat alsdan zullende voorzien in de kosten der eeredienst. Dit echter is vrij onwaarschijnlijk in Oostenrijk.

Met deze hervormings-nieuwtjes harmonieert zeer weinig de tweede en derde waarschuwing aan de *Presse*, wegens twee artikelen over het oorlogstooneel en de verdeeling der staatsschuld tusschen Oostenrijk en Lombardije. De *Presse* met 20.000 abonnenten is het invloedrijkste onzer bladen en heeft der regering vele diensten bewezen.

Zoo Lombardije, van onze schuld overneemt, zal het over te nemen gedeelte een veertiende der geheele schuld bedragen.

De luit.-veldmaarschalk *v. Zedwitz*, die wegens gemis aan moed en beleid in Italië, ter dood was veroordeeld, maar als genade-betoon tuchthuisstraf had bekomen heeft zich door een pistoolschot van 't leven beroofd.

Men beweert, dat de minister van binnenland *v. Bach* zijn ontslag heeft gevraagd.

— 5 *Aug.* Met. 5 pCt. 75.50; Nat. 80.20; Bank 903.—; Noord-Bahn akt. —; Credit Anst. 217; O-Fr. Spoorw.-akt. 266,—; Lomb. Venet. —.— Nieuwe —,—; W. op Lond. 3 m. 11.70; G. 17.

BERLIJN, 4 Augustus.

Keizer *Alexander II* van Rusland zal, naar men uit eene goede bron verneemt, met Sept. aanstaande een bezoek bij ons hof afleggen.

In de *Volks Ztg.* leest men heden: „Welke Duitsche staat ware geschikt om de opperste leiding van het Duitsche leger en van Duitschlands vertegenwoordiging op zich te nemen, zoo niet Pruissen met zijn uitmuntend leger, zijne goed geregelde finantiën, zijne opregt gehandhaafde grondwet en zijne stelling als groote mogendheid! Wie echter zou ook na alle ondervinding nog onzeker er over kunnen zijn, dat eene bonds- konstitutie onder de opperste leiding van Pruissen slechts door vrijwillige overeenstemming der Duitsche Staten met Pruissen mogelijk is, terwijl daarentegen onderhandelingen bij den Bondsdag nooit tot het doel kunnen leiden?"

Te Ems bevinden zich op het oogenblik o. a. de keizerin-moeder van Rusland, de prins-regent, prinses *Frederik* der Nederlanden, de groothertogin van Mecklenburg, de kroonprins en kroonprinses van Wurtemberg, de grootvorstin *Maria van Leuchtenberg* en de prinsen *Karel* en *Albert* van Pruissen.

LONDEN, 4 Augustus.

De jeugdige hertog van *Chartres*, die uit Italië in Engeland is teruggekeerd, was laatstleden Zaturdag de held van een landelijk feest, door lady *Waldegrave*, op het landgoed Strawberryhill, aan een uitgezochten kring van aanzienlijken gegeven. De Prins, wiens trekken, in weêrwil van zijnen nog bijna kinderlijken leeftijd, zich door groote levendigheid en verstand onderscheiden, en wiens gelaat sterk door de zon verschroeid is, schetste met zigtbare aandoening de pijnlijke teleurstelling, welke het Piemontesche leger bij het eerste vernemen van den te Villafranca gesloten vrede ondervond.

— 5 *Aug.* Gec. $93^{1}/_{8}$; Peru $4^{1}/_{2}$ pCt. —; 3 pCt. —; Venez. 5 pCt. $29^{1}/_{4}$; $2^{1}/_{4}$ pCt. 16; Port. 3 pCt. $45^{1}/_{2}$; Sp. 3 pCt. $44^{3}/_{4}$; $1^{1}/_{2}$ pCt. $32^{7}/_{8}$.

PARIJS, 4 Augustus.

Het gerucht dat de zending van den heer *de Persigny* alhier mislukt zou zijn is onjuist. De heer *de Persigny* had eigenlijk geen bepaalde zending te vervullen. Hij is slechts hier gekomen om met den keizer en graaf *Walewski* over den toestand te spreken. Hij heeft de goede gezindheid der Engelsche regering doen kennen, en heeft bij zijne terugkomst te Londen het Engelsch kabinet van de vredelievende gevoelens en de opregte vriendschap van onze regering kunnen verzekeren.

Uit Italië verneemt men dat de Mazzinistische genootschappen druk aan het woelen zijn.

De heer *de Bourqueney* vertrekt heden avond.

Prins *Napoleon* vertrekt heden naar Cherburg.

Den 17. vertrekt de keizerlijke familie naar de Pyreneeën.

Het vijfde legerkorps, dat versterkt is, blijft vooreerst, men zegt tot 25 Okt., in Italië, met Milaan tot hoofdkwartier.

— 5 *Aug.* Rente op tijd 3 pCt. 69,75; Fr.-Oost. Spw. 570,—; Sp. $1^{1}/_{2}$ pCt. $32^{5}/_{8}$; 3 pCt. $41^{3}/_{8}$.

MARSEILLE, 4 Augustus.

Uit Alexandrië wordt van den 26. Julij gemeld, dat aan de kust tegenover Aden een Fransch konsul vermoord is.

BRUSSEL, 5 Augustus.

De versterking van Antwerpen houdt in Belgie zeer de aandacht bezig. Men heeft er verschillende bezwaren tegen, deels van politieken, deels van ekonomieschen aard; o. a. zegt men, dat het te veel den schijn heeft, alsof men België ligtelijk wil prijs geven, mits de regering slechts een punt overhoudt om er zich te kunnen nestelen. De stemming der kamer over de voordragt is ook niet zeer gelukkig; de centrale sektie heeft intusschen het voorstel tot uitstel met 4 tegen 2 stemmen verworpen. De regering en vooral het hof hecht zeer aan de versterkings-voordragt.

De klerikale pers vaart tegen de voordragt hevig uit. Zij neemt tevens den minister *Rogier* ter hand, nu er eene openbare inschrijving is geopend, om hem blijk te geven van de algemeene volksachting. Het *J. de Brux* vraagt o. a.; of de minister in 1830, toen hij aan 't hoofd stond der Duitsche vrijwilligers, niet tijdens het gevecht zich verscholen heeft, en als priester verkleed zich had schuil gehouden.

De minister heeft in een paar regels tegen die aantijging geprotesteerd.

ADVERTENTIEN

50JARIGE HUWELIJKSVEREENIGING
VAN J. J. HACKFOORT
EN A. VAN DE KAMP.
Utrecht, 5 Augustus 1859.
Eenige kennisgeving.

⁂ Ondertrouwd:
Dr. WILLEM JULIUS Jr.
en
MARIA MARGARETHA DUMONT.
Utrecht, 5 Augustus 1859.

⁂ Getrouwd:
J. J. HAAK
met
TH. A. J. F. COMHAIRE.
Utrecht, 4 Augustus 1859.
Algemeene kennisgeving.

⁂ Bevallen van een *ZOON* H. C. BOSCH, Echtgenoot van
Axel, Mr. H. C. VAN DIGGELEN.
4 Aug. 1859.
Algemeene kennisgeving.

⁂ Utrecht, 5 Augustus 1859. Heden overleed alhier, in den ouderdom van ruim 81 jaren, de WelEdel geboren Jonkvrouwe PAULINA ANNA VAN WESTRENEN.

⁂ Heden ontsliep, tot diepe droefheid van mij, mijne kinderen en behuwdkinderen, in de hoop der zaligheid, mijn hartelijk geliefde Echtgenoot, NICOLAAS DIRK KEMINK, in den ouderdom van 68 jaren, na eene gelukkige echtvereeniging van bijna 43 jaren.

Utrecht, 5 Aug. 1859. A. M. MEYSTER, Wed. KEMINK.

PARK TIVOLI.

⁂ Op Zondag den 7. Augustus **Groot Militair Harmonie Concert**, onder directie van den Heer VAN EIJKEN. No. 15 van het abonnement.

Aanvang ten 7 ure.
Entrée 25 Cent. De Ondernemer
Kinderen 15 Cent. J. WOLTERS.

⁂ Het Bestuur der Afdeeling IJsselstein van het Genootschap van Landbouw en Kruidkunde in de provincie Utrecht, noodigt alle belangstellenden uit om mede te werken tot de

TENTOONSTELLING VAN VEE
EN
VOORTBRENGSELEN VAN DEN LANDBOUW,

welke zal worden gehouden te IJsselstein in de Paardelaan, op Vrijdag den 19. Augustus 1859, overeenkomstig het daarvan algemeen verspreide Programma, waarbij zeer belangrijke premiën worden uitgeloofd.

De aangifte moet geschieden vóór of op den 10. Augustus 1859, bij een der Leden van het Bestuur.

Het Bestuur voornoemd,
Jhr. Mr. J. P. STRICK VAN LINSCHOTEN, Voorzitter.
H. D. G. A. IMMINK, Secretaris.

⁂ Burgemeester en Wethouders der gemeente Breukelen Nijenrode brengen ter kennisse van Ouders en Voogden, dat aan de **Inrigting van lager en middelbaar onderwijs** van den Heer G. J. DIJKERMAN, te Breukelen gevestigd, de nieuwe cursus den 16. Augustus e. k. eenen aanvang zal nemen; voorts, dat op gemelde Inrigting nog eenige jonge lieden uit den beschaafden stand kunnen geplaatst worden.

Burgemeester en Wethouders voornoemd, maken geene zwarigheid, genoemde Inrigting, bij Ouders en Voogden met aandrang aan te bevelen, daar zij het grondige onderwijs en de bijzondere bekwaamheden van genoemden Onderwijzer op hoogen prijs hebben leeren stellen, en zijne Inrigting, ook wegens hare gezonde ligging, als allezins doelmatig beschouwen.

Zij verklaren zich tevens bereid tot het geven van de noodige inlichtingen, terwijl het hun aangenaam is te mogen mededeelen, dat daartoe ook de Heeren Schoolopzieners Mr. *W. J. van Hoytema* en Jhr. Mr. *P. A. M. van Oosthuyse van Ryckevorsel van Rijsenburg* welwillend de toezegging gedaan hebben.

Breukelen Nijenrode den 1. Augustus 1859.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
J. P. A. L. RAM, Burgemeester.
L. A. VAN DER MEULEN, Secret.

⁂ Op Donderdag den 11. Augustus 1859, des morgens ten 10 ure, zal door den Notaris SCHADEE aan de Donkere Laan nabij het Logement der Broedergemeente te Zeyst publiek worden verkocht: Eene prachtige verzameling **STAM-FUCHSIAS** van buitengewone hoogte, in vollen bloei. — Alles daags te voren aldaar te zien.

TE HUUR OF TE KOOP,

⁂ Op een der drukste en schoonste gedeelten, even buiten de stad, waarbij het uitzigt op den Rhijnspoorweg en Singels:

Een florissant, pas nieuw gebouwd HUIS, bevattende vijf zoo Boven- als Benedenkamers, alle behangen, gestucadoord en met alcoves en stookplaatsen voorzien, benevens Meidenkamer, Provisiekelder en Kelderkeuken, alsmede een fraaijen Tuin; overigens van verdere gemakken voorzien.

Adres franco onder letter M. bij W. VAN DE WEIJER, Papierhandelaar, Elisabethstraat.

⁂ **Wordt gevraagd,** HUISVESTING en HUISSELIJK TOEZIGT voor een Jong Mensch van 16 jaren, Leerling der Technische School alhier, in een fatsoenlijk huisgezin.

Adres Bureau dezer Courant letter O.

HOFZIGT. Kamp bij Zeyst.

⁂ De ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij met zijn fraai ingerigte **Tent** geplaatst is tegenover de Tent van Z. K. H. den **Prins VAN ORANJE**, en dat hij steeds voorzien zal zijn van alle mogelijke VERVERSCHINGEN.

4 Augustus 1859. **J. B. DETERMAN.**

OUDE TEMPEL, bij het Kamp, Uitspanning, Wijn en Bier.

LEGERPLAATS BIJ ZEIJST.
CANTINE "HET GOED VERTROUWEN"
met ruime Stalling.

Op den regter-vleugel aan het centrum.
W. SCHOLTZ (Joute.)

Instituut voor Jonge Heeren
te RHENEN.

⁂ De ondergeteekende, gedurende 2 jaren 1. Secondant aan het Instituut van den Heer *C. Wiegers* te Voorst, heeft de eer bij deze te berigten, dat hij door het bestuur der gemeente Rhenen tot opvolger is aangesteld van den Heer *Ivo Op Stellen* als **Kost- en Dagschoolhouder** aldaar, en er zich met 1°. September e. k. als zoodanig wenscht te vestigen.

Hij neemt de vrijheid dit Instituut in de belangstelling van Ouders en Voogden aan te bevelen, daar het zich onderscheidt door de doelmatige inrigting van het gebouw, eene gunstige ligging en bekend schoone en gezonde omstreken.

Het onderwijs zal zoodanig worden gegeven dat de leerlingen daardoor in staat worden gesteld om zich te bekwamen tot het afleggen van een examen voor de Akademien te *Breda* en *Delft*, het Instituut voor de Marine te *Willemsoord*, als *Machinist*-leerling of om zich te wijden aan *Handel* en *Industrie*.

Ouders en voogden, informatiën verlangende, worden beleefdelijk uitgenoodigd zich daartoe te wenden tot den Hooggel. Heer Dr. W. G. BRILL, Hoogleraar te Utrecht, vroeger schoolopziener in het 3e district provincie Gelderland, en den Ed. Gr. Achtb. Heer Mr. C. W. E. VAILLANT, Raadsheer in het Prov. Geregtshof van Zeeland, vroeger Schoolopziener te Middelburg.

Prospectussen zijn op franko aanvrage te bekomen bij de H. H. Dr. P. HARTTENROTH, geneesheer, 's Gravelandsche veer te Amsterdam; J. OPSTELTEN, thans te Utrecht (van Wijckskade); W. DE GELDER, secretaris der gemeente Rhenen en den ondergeteekende; tot den 22. dezer te Brielle, later aan het Instituut.

G. J. I. DE JONGH.

Rhenen, den 5. Augustus 1859.

Burgemeester en Wethouders van Rhenen, zich gaarne vereenigende met de vorenstaande advertentie van den Heer DE JONGH, benoemd Kost- en Dagschoolhouder alhier, nemen de vrijheid de aandacht van Ouders en Voogden op diens inrigting te vestigen, als verdienende ook om de bekwaamheid en geschiktheid des Directeurs de meeste aanbeveling.

Burgemeester en Wethouders voornoemd
Rhenen, H. MENSO.
den 5. Aug. 1859. De Secretaris
W. DE GELDER.

⁂ Gedurende het Kamp zal er **alle dagen** een WAGEN loopen 's morgens om **6** en **9** ure, voor Passagiers en Goederen, bij P. DIEGES, buiten de Wittevrouwen.

⁂ BINNENLANDSCHE SCHROEF-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ, vaart tusschen **Amsterdam, Utrecht** en **tusschenliggende plaatsen**, alleen voor Passagiers, **alle Zondagen**, gedurende de Zomermaanden, des morgens ten half 7 ure van Amsterdam (Binnen-Amstel bij de Komkommerbuurt) en des namiddags ten **4 ure** van Utrecht (Sluis de Waardbarrière). Nadere informatiën ten kantore en bij de Agenten.

DE DIRECTIE.

Marktberigten.

Amsterdam 5 Augustus Tarwe als voren; 128 & n. b. Pools. ƒ 2'8. — Rogge goed prijshoudend; 125 & Pruis. ƒ 188; 117 & Petersb. ƒ 167; 122 & Odessa ƒ 168. — Garst en Haver zonder handel.

Arnhem, 5 Augustus Oude Weit van ƒ 8.00 tot ƒ 10.25. Nieuwe Weit van ƒ 7.00 tot ƒ 9.50. Rogge van ƒ 6.25 tot ƒ 6.80. Boekweit van ƒ 6 25 tot ƒ 6.75. Garst van ƒ 4.50 tot ƒ 5.00. Friesche Haver van ƒ 4.20 tot ƒ 4.50. Voerhaver van ƒ 3 50 tot ƒ 3.90. Paardenboonen van ƒ 9.00 tot ƒ 0.00. Aardappelen van ƒ 1.40 tot ƒ 2.00 Boter per Ned. p. van ƒ 0.80 tot ƒ 1.00. Appelen van ƒ 0.00 tot ƒ 0.00.

Dordrecht 4 Augustus. Granen Tarwe Nieuwe Zeeuwsche en Inlandsche ƒ 8. a ƒ 9.30; Zomer dito ƒ 6.50 a ƒ 7.50. Rogge jar. Zeeuws. en Inl. ƒ 5.50 a ƒ 6. N. dito ƒ 5.50 a ƒ 6. Gerst N. Zeeuws. en Vlaams. Winter ƒ 4.50 a ƒ 5.; dito Zomer ƒ 4.50 ƒ 4.80. Spelt ƒ 2.70 a ƒ 3.10. Haver Inl. Voeder n. ƒ 2.20 a ƒ 2.80; dikke dito ƒ 3.20 a ƒ 4 20 Boekweit Kl. Brab. n. ƒ 165, a ƒ 170. Paardenboonen n. ƒ 5 a ƒ 7.; Duiven dito ƒ 7 a ƒ 8.

Tarwe als voren, met beperkte vraag. Jarige Rogge zonder verandering; nieuwe dito 20 Cts. hooger te noteeren. Nieuwe winter gerst met goede vraag en 20 Cts. hooger opgeruimd; jar. zomer dito als noteering. Spelt en haver in een doen. Boekweit is bij gerieven gedaan; Oostvr. a ƒ 170 en Elve te vergeefs op ƒ 165 gehouden. Paarden- en duivenboonen met onbeduidende vraag, prijzen nominaal.

Schiedam, 5 Augustus Granen Rogge Verkocht 140 & Reval ƒ 173 kont. Gerst. 130 & ƒ 170 6/w.

Moutwijn per Ned. vat zonder fust ƒ 14.75. Jenever id. ƒ 20.25. Amsterd. proef ƒ 21.50, zonder de belasting. Spoeling ƒ 0.80 per ketel.

WAARNEMINGEN, godaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Aug.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr. N.	Barom. bij 0°.	Ther. F.	Afwijk. d. Temp.	Vocht. heid.	Gev. regen.	*Opmerkingen.*
5	2	w.	3.5	762.83	70.7	— 1.6	0.63	0.	Bewolkt.
	[illegible]	zw.	0.5	63.45	59.[illegible]	— 3.8	0.86	0.	Idom.
6	[illegible]	wzw.	0.5	61.5[illegible]	58.4	+ 0.9	0.76	0.	Ligt bewolkt.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 5 Augustus 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld . . .	2½	pCt.	64	64⅛	64⅛
dito dito	3	„	76¾	76⅞	
dito dito	4	„	97¼	97⅜	97⅜
Amortisatie-Sijndikaat	3½	„	95		
Handelmaatschappij. .	4½	„	129¼	129½	129⅜
A nd Holl. Spoorweg			75		
Leen. Holl. Spoorweg	4½	„	100		
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild* .	2½	pCt.	52		
SPANJE.					
Obligatien	1¼	pCt.	32⅜	32½	32⁷⁄₁₆
Obligatien	3	„	44¼	44⅜	
Binnenl. Schuld	3	„	41¹⁵⁄₁₆	41½	41⅛
Amortisable			9⅝		
Bewijzen Koepons			4⅝	4¹¹⁄₁₆	
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	44⅛		
dito 1856/57	3	„	43¾	44	43⅞
dito uitgesteldo			30		
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en C°.*	5	„	104⅞	104⅝	
Obligat. 1828 & 1829.	5	„	102⅛	102¼	
Certifikat. 1831 & 1833	5	„	88½		
Certifikaten 1840 . . .	4	„	86¼		
Cert. bij *Stieglitz* . . .	4	„	86⅛	86¼	
dito 5e Serie	5	„	95		
dito 1855 6e Serie . .	5	„	101½		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			154½		
Obligatiën	4	pCt.	80⅛		
PRUISSEN.					
Obligatiën	5	„	101	101¼	
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metaliek	5	pCt.	59⅞	60	59¹⁵⁄₁₆
Oblig. Rente Am.. . .	5	„	78⅛	78⅜	78⅛
dito dito Nat. 1854. .	5	„	63¾	63¹⁄₁₆	63¹⁵⁄₁₆
dito dito	2½	„	31¹¹⁄₁₆	31⅞	31¹¹⁄₁₆
BRAZILIE.					
Geldl. 1824, £ 100 . .	5	pCt.	99¼		
„ 1839, £ 100 . .	5	„	98½		
AMERIKA.					
Ecuad. Oblig. 1855 . .	1	„	15¾	15⅝	
Venez. Oblig	3	„	28¼	28¹¹⁄₁₆	
Grenada, Oblig. . . .	3¼	„	16¼	16⁵⁄₁₆	16⁵⁄₁₆
Mexiko, Obl.	3	„	18¼	18⅜	
N.-Am. Illin. Obl. C. B.	7	„	82		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

Bijvoegsel bij No. 186 van de Utrechtsche Prov. en Stads-Courant.

Provinciale Staten van Utrecht.

Zitting van Vrijdag 22 Julij.

Tegenwoordig zijn 32 leden; afwezig de HH. *de Geer v. Oudegein*, *Strick v. Linschoten*, *Kien*, *v. Asch v. Wijck*, *de Heus*, *Wijers*, *de Louter*, *Harmsen* en *Schas*.

Aan de orde is het rapport der komm. betreffende de aanvraag der Israëlietische gemeente te Utrecht om eene bijdrage tot herstel harer begraafplaats, en welk rapport, — houdende, dat het adres geen enkelen grond bevat tot aanprijzing van het verzoek, die ook waarschijnlijk moeijelijk te vinden zou zijn, en dat, zoo er al redenen mogten kunnen worden bijgebragt, die eene gemeente tot zoodanige bijdrage konden nopen, dezen toch niets zouden afdoen tot het geven van een provinciaal subsidie. — tot afwijzende beschikking konkludeert.

Zonder omvraag wordt konform besloten.

Aan de orde is alsnu het rapport der komm. betreffende het advies van Gedep. Staten omtrent de uitsluiting van den Zuid-Ysseldijk van de werking van het algemeen reglement, welke komm. adviseert, Gedep. Staten uit te noodigen, met hunne ambtgenooten in Zuid-Holland in overleg te treden over eene eventuele opheffing van het kollegie, en de wijze waarop alsook hoe en wanneer die zal geschieden, ten einde deswegens eene voordragt te doen; en inmiddels de beslissing op het verzoek van dijkgraaf en hoogheemraden te verdagen.

De heer *Menso* vraagt of deze konklusie gelijkluidend is aan het advies van Gedep. Staten.

De heer *Pabst* meent dat de geest wel dezelfde is, doch de konklusie eenigzins verschilt.

De heer *v. Nooten* zegt, dat, voor zoover hij zich herinnert, in het rapport is omschreven, dat de opheffing van het kollegie zal worden aangehouden tot zoolang dat de Yssel boven Gouda zal zijn afgesloten, terwijl door de komm. eene kleine schrede verder is gegaan, daar zij het wenschelijk zoude achten om, bij eene eventuele opheffing van het kollegie van den Zuidijsseldijk, de schouw over den Ysseldijk en de Ysselkade alsdan aan het provinciaal bestuur moge worden toevertrouwd.

De heer *Cordes* zegt, dat door Gedep. Staten is voorgesteld om de opheffing te verdagen, op grond van het aangevoerde door den heer *v. Nooten*. De Ysseldijk is nog niet afgesloten; tot op dien tijd blijft het schouwen noodzakelijk; om nu tot dat de afsluiting zal zijn bewerkstelligd, inmiddels de zaak te regelen, hebben Gedep. Staten voorgesteld hun in staat te stellen met hunne ambtgenooten in Z. Holland deze zaak te bespreken. Nu gaat wel het advies der komm. vóór, maar Spr. meent toch, dat het gelijke strekking heeft.

De heer *v. Beeck Calkoen* zegt, dat bij het uitbrengen van het vorig rapport is nagelaten bepaald te adviseren op wat Gedep. Staten toen reeds hebben voorgesteld, nl. hun te magtigen om in overleg te treden, en eenvoudig besloten, de beslissing op het verzoek te verdagen tot de volgende verg. Gedep. Staten hebben gemeend dat weêr te moeten teruggebrengen tot het vorig standpunt en aan de verg. het voorstel te herhalen om, daar ook Zuid-Holland er in betrokken is, het koll. van Gedep. Staten in betrekking te stellen met dat van die provincie, terwijl dan natuurlijk de beslissing omtrent de uitsluiting nog verdaagd moet blijven.

Zonder omvraag wordt konform het rapport besloten.

Op gelijke wijze wordt besloten tot opheffing der binnenlandsche lasten van Renswoude.

Aan de orde zijn alsnu de rapporten betreffende de ontwerp-reglementen voor de waterschappen van Blokland, Westveen, Zandveld en Maarssenbroek.

De heer *H. Verloren* geeft den wensch te kennen dat over deze vier ontwerpen niet *en bloc*, doch afzonderlijk zal beraadslaagd worden.

De *Voorz.* zegt daaraan gevolg te zullen geven en mitsdien de beraadslaging te bepalen tot het reglement voor den polder *Blokland*.

De heer *v. Bel* heeft dit en de andere reglementen vergeleken met de ten vorige jare vastgestelde, en bevonden, dat zij in zeer vele opzigten overeenstemmen, maar toch heeft hij een paar afwijkingen ontmoet, waarop hij de aandacht wil vestigen. O. a. mist Spr. eene bepaling wanneer de schouw zal gehouden worden; het is zeer wel mogelijk, dat die niet noodig is, maar in de vorige reglementen kwam zij wel voor. Ten tweede is in dit reglement en ook in de drie anderen bepaald, dat art. 40 van het algemeen reglement niet van toepassing zal zijn. De leden van het bestuur dezer waterschappen zullen alzoo geenen eed afleggen bij de aanvaarding hunner bediening. Indien dit zonder bezwaar kan nagelaten worden, keurt hij dit goed, daar hij een vijand is van overtollige eeden. Maar hij wijst er op, dat zij nu ook, bij overtreding hunner keuren, geene overtredingen zullen kunnen konstateren bij procesverbaal, opgemaakt op den ambtseed, en vraagt of dit geene moeijelijkheid zal opleveren.

De heer *v. Beeck Calkoen* zegt, dat Gedep. Staten gemeend hebben zich te moeten verlaten op de voordragten. Wat aangaat het niet verpligtend stellen van den eed, dit is daarvan het gevolg, dat die tot nog toe niet is afgelegd, en de behoefte zich niet heeft voorgedaan. Spr. kan zich wel het geval voorstellen dat dit wenschelijk ware, maar dan kan men er gemakkelijk op terug komen.

De heer *v. Bel* zegt den vorigen Spr. dank voor de inlichtingen die hem voor dit oogenblik genoegzaam bevredigen. Hij meent echter Gedep. Staten dat punt van den eed te moeten aanbevelen, opdat zij bij het onderzoek der te ontwerpen keuren er op letten mogen, of het ontslaan van de verpligting van art. 40 geene aanleiding tot bezwaar zal geven.

De heer *H. Verloren* acht zich niet zoo te vreden gesteld met de inlichtingen door den heer *Calkoen* gegeven. Bij art. 12 van het ontwerp toch, wordt aan de *ingelanden* van allerlei zaken het onderhoud opgelegd. Indien dezen die kaden, weteringen, enz. niet behoorlijk onderhouden, zullen er toch strafbepalingen bedreigd en toegepast moeten worden om hen daartoe te dwingen. Die overtredingen zullen door het bestuur van dien polder, bij de schouwing, moeten gekonstateerd worden bij proces-verbaal, en de regter zal alsdan de straf op de *ingelanden* moeten toepassen. Indien nu dit proces-verbaal niet op den ambtseed door het bestuur kan opgemaakt worden, zullen de leden van het bestuur telkens als getuigen door den regter moeten gehoord worden, iets dat voor hen zeer lastig is. Indien men de verzekering kan geven dat er gegrond vooruitzigt bestaat, dat in dezen polder de ingelanden zoo volmaakt en welgezind zullen zijn, dat het overbodig is eenige straffen te bedreigen tegen het niet nakomen der verpligtingen bij art. 12 hun opgelegd, zoo heeft Spr. er vrede mede dat het bestuur geen eed aflegge: zoo niet, dan acht hij dit volstrekt noodzakelijk.

De heer *Broers* ziet geen reden waarom het bestuur van die verpligting ontheven zou worden. Het is eene algemeene verpligting, dat ieder bestuur zich door den eed als het ware verbindt tot stipte naleving zijner verpligtingen. Ontheft men nu dit bestuur van dien eed, wat, vraagt Spr., zal dan den grond uitmaken om het tot het nakomen zijner verpligtingen te noodzaken, om van andere gevolgen niet te spreken, die reeds zijn behandeld?

De heer *v. Beeck Calkoen* zegt dat in art. 40 het beginsel is aangenomen dat in de bijzondere reglementen het afleggen van den eed kan worden nagelaten. Spr. acht het niet wenschelijk het afleggen van den eed noodeloos te vermenigvuldigen. Indien de polderbesturen ter behartiging hunner huishoudelijke belangen de eedsaflegging niet noodig rekenen, ziet Spr. niet in, waarom men niet aan hun verlangen zal tegemoet komen. Het hoofddoel van het waterschap is de waterkeering van het Amstelwater. Daarin is het belang der provincie grootelijks betrokken, maar daarover zal gedurig toezigt moeten worden gehouden. In die gevallen is het echter niet het polderbestuur dat zelf waakt, maar het hooger bestuur. Daarom gelooft Spr., dat bij de vaststelling van het reglement geen hooger belang in de waagschaal wordt gesteld door de aanneming van het artikel waarvan sprake is.

De heer *Broers* erkent gaarne, dat bij art. 40 van het algemeen reglement zekere vrijheid is gelaten. Spr. ziet echter niet in, waarom men het bestuur in kwestie zal vrijstellen van de verpligting vervat in de woorden: »ik zweer dat ik alle belangen van het waterschap met al mijn vermogen voorstaan en bevorderen en alle betrekkelijke verordeningen naleven zal."

De heer *Pabst* gelooft dat men bij eene naauwkeurige lezing van art. 40 van het algemeen reglement tot de konklusie zal komen, dat de Staten het nooit in hunne gedachte hebben gekregen een enkel waterschapsbestuur te ontheffen van den eed. Wat is de bedoeling? Men kan den eed zweren gelijk hij in het algemeen reglement voorkomt, of wel een ander formulier daarvoor gebruiken; daarom wordt in het reglement gezegd, »tenzij het bijzonder reglement het anders bepaalt legt men den eed af in de volgende bewoordingen." De bedoeling is echter geenszins dat een eed zal worden afgelegd of niet; dat is niet denkbaar, en als het inderdaad bepaald ware, zou Spr. dadelijk voorstellen het te veranderen. En wat zegt nu het reglement van Blokland? Anders niet dan dat art. 40 van het algemeen reglement niet toepasselijk is, dat wil zeggen, dat het niet noodig is een ander formulier aan te nemen.

De heer *v. Nooten* gelooft dat het algemeen reglement datgene heeft gewild wat men vindt in art. 138, voor die kleine waterschappen, waar geen bestuur is en de ingelanden onderling regelen, maar zoodra er een bestuur is, behoort het een eed af te leggen; het tegenovergestelde is niet denkbaar.

De heer *v. Bel* deelt niet het gevoelen van de laatste sprekers. De leden die bij het vaststellen van het algemeen reglement tegenwoordig geweest zijn, zullen zich wel herinneren wat betrekkelijk art. 40 is voorgevallen. Toen heeft men reeds gewezen op de moeijelijkheid, wanneer men procesverbaal zou moeten opmaken. Niemand heeft toen echter in twijfel getrokken dat men in enkele gevallen bij uitzondering vrijheid wilde verleenen om den eed niet te laten afleggen. In art. 138 wordt gesproken van een waterschap waarin geen bestuur zijn zou en nu spreekt het van zelf dat er dan geen eed wordt afgelegd door een bestuur dat niet bestaat; op dat geval kan dus art. 40 niet zien, maar in art. 40 wordt gezegd, dat het bestuur een eed aflegt, tenzij het bijzonder reglement anders bepaalt. Die woorden hebben blijkens de geschiedenis van het reglement niet dien zin welken men er aan geven wil, al moge de redaktie van dat artikel misschien minder juist zijn, en aanleiding tot verschillende opvatting geven.

De heer *v. Beeck Calkoen* zegt dat Gedep. Staten moeten toegeven dat de gemaakte bedenking van belang is. Spr. moet bekennen, dat hij zich meer gesteld had op het standpunt van de eedsaflegging fakultatief te laten. Hij erkent nu evenwel, dat art. 40 alg. regl. de eedsaflegging als regel stelt, en het tegendeel als uitzondering toelaat, en daarom stemt Spr. met zijne ambtgenooten in, om in het ontwerp in beraadslaging art. 6 weg te laten.

De heer *H. Verloren* maakt omtrent art. 11 de opmerking, dat daarbij alleen de *gebouwde eigendommen* van polderlasten zijn vrijgesteld en niet tevens de *openbare* wegen, zooals in het ontwerp voor het waterschap *Westveen*. Door een lid der komm. is hem te dien aanzien verklaard, dat er in Blokland geene *openbare* wegen zijn en daarom die vrijstelling van zelf verviel. Daar echter zoodanige vrijstelling Spr. zeer billijk voorkomt, wenschte hij te weten, of er bezwaren bestaan om die in dit reglement toch op te nemen, daar er in het vervolg *openbare* wegen kunnen komen en men alsdan, om die vrijstelling te hebben, het reglement zou moeten veranderen.

De *Voorz.* zegt dat gebouwde eigendommen altijd vrij zijn.

De heer *Menso* geeft in bedenking of het voorstel van den heer *Verloren* wel aannemelijk is. Ofschoon gehoord hebbende, dat er geene wegen zijn, wenscht die Spr. ze echter vrij te stellen, omdat zij er welligt later kunnen komen. Maar zoo voortgaande zou men nog een aantal zaken kunnen opnoemen, die thans niet bestaan doch misschien in volgende tijden zich zullen kunnen voordoen.

De heer *de Kock* zegt, dat hij zich niet meent te bedriegen wanneer hij verklaart dat er wel een' weg is waarmede men naar de boerderijen in dien polder gelegen komt.

De heer *de Vries* zegt, dat de weg waarlangs men tot de boerderijen in den polder komt, over de kruin van de buitenwater-kade gaat; als zoodanig worden daarvan lasten betaald, maar als openbare weg is die kade niet bekend.

De heer *Pabst* zou het een ongelukkig beginsel rekenen zoo al de openbare wegen bij al de polderreglementen van het betalen der lasten wierden uitgesloten. Spr. ziet geen reden voor die uitsluiting. Het zou eene groote moeijelijkheid worden bij het opmaken der lijsten voor de verkiezingen.

De heer *de Vries* merkt op, dat er geen twijfel kan bestaan wie die lasten thans moeten betalen. De kade is aangelegen over de eigendommen en wel meestal over derzelver uiterste einden, zoodat bijna alle eigenaren in den polder in de lasten dragen. De vrijstelling zou echter bij verdeeling zoo gering worden dat men ze niet hooger dan gemiddeld twee cents per perceel kan stellen.

De heer *H. Verloren* zegt, dat hij wel hoort spreken van een voorstel door hem gedaan, maar dat hij nog niets heeft voorgesteld, of zal voorstellen, dewijl hij, na het bekomen der door hem verlangde inlichtingen, tot het besluit is gekomen, dat het opnemen eener vrijstelling voor *openbare* wegen, althans voor dezen polder, niet is aan te bevelen, omdat daartegen in den weg staan administratieve bezwaren, doordien, zelfs al werd de thans in den polder aanwezige weg later tot eenen *openbaren* weg verklaard, die echter aan een groot aantal ingelanden in eigendom zou verblijven. Daardoor zou men niet meer eenvoudig hunnen kadastralen aanslag in massa kunnen volgen, maar van die bunderlallen steeds een klein perceel van eenige roeden moeten aftrekken. Bovendien zou in dezen polder de ontheffing voor de ingelanden gering zijn en daarenboven tot het hetzelfde resultaat voeren als wanneer er geene ontheffing plaats grijpt, omdat *al* de ingelanden een stukje van dien weg bezitten.

De heer *Cordes* zegt, dat hier van geen publieken weg sprake kan zijn, aangezien de weg slechts 1,5 el breed is en dus niet door rijtuigen kan bereden worden.

Wordt alsnu tot de behandeling der artikelen overgegaan, die allen worden aangenomen, met uitzondering van art. 6, dat met 24 stemmen tegen die der HH. *v. Veersen*, *v. d. Poll*, *de Vries*, *Boer*, *v. Tuyll v. Zuylen*, *Bastert* en *v. d. Poel* wordt verworpen.

Het geheele reglement wordt daarop zonder omvraag goedgekeurd.

De zitting wordt alsnu gedurende een kwartier uurs geschorst.

Bij de hervatting der werkzaamheden is aan de orde het reglement, voor Westveen, waarover de algemeene beraadslagingen worden geopend.

De heer *Ram* kan zich niet vereenigen met het gevoelen der komm. betreffende de voorgestelde wijzigingen der jaarwedden van den voorzitter en den penningmeester. Hij wil gaarne aannemen, dat de Staten de bevoegdheid hebben om het door het betrokken bestuur voorgestelde cijfer te wijzigen, maar dit komt hem minder raadzaam voor, wanneer er geene overwegende redenen bestaan, en dezen bestaan naar zijne meening *in casu* niet. Hij stelt zich derhalve voor bij de behandeling van het artikel een amendement voor te stellen om het cijfer door Gedep. Staten voorgedragen te behouden.

Den heer *Bastert* komt het voor, dat, hoe wenschelijk eenheid in vorm ook zij, men bij de regeling van waterschapsaangelegenheden toch acht moet geven op de bijzonderheden van elk waterschap. Zoo zou hij met betrekking tot de openbare wegen, die wegen willen hebben vrijgesteld van waterschapslasten, waar dit tot dusverre geschied is; de overigen niet. Spr.

ziet er ook bezwaar in verandering in de voordragt te brengen wat betreft de traktementen. Hij beschouwt die voordragt als eene soort van overeenkomst tusschen de ingelanden en de titularissen van het bestuur, en gelooft dat de staten beter doen zich daar buiten te houden. Alleen zou de inmenging der Staten te pas komen, wanneer de traktementen buitensporig hoog waren voorgedragen.

De 5 eerste artikelen worden alsnu zonder omvraag aangenomen terwijl besloten wordt art. 6 te laten vervallen.

Art. 7. Het maximum van schrijf- en kantoorbehoeften en andere huishoudelijke kosten, die jaarlijks in rekening mag worden gebragt, bedraagt voor het bestuur ƒ 10.

Voor het bijwonen van iedere [illegible] gehouden schouw genieten de leden van het bestuur [illegible] ƒ 1.50.

De heer *Ram* stelt als amendement voor, het cijfer der jaarwedden van voorzitter en penningmeester te behouden zooals die door Ged. Staten zijn voorgedragen.

De heer *de Vries* zegt, dat de komm. de traktementen, bepaaldelijk die van Westveen, zeer onevenredig heeft gevonden niet alleen in vergelijking met andere waterschappen, maar zelfs in verhouding tot de werkzaamheden. In het reglement van Westveen wordt den Voorz. toegekend ƒ 15, den penningmeester ƒ 40; in dat van *Blokland* den Voorz. ƒ 50, en den penningmeester ƒ 40. De penningmeester wiens werk in evenredigheid der oppervlakte vermindert, behoudt dezelfde belooning, terwijl de Voorz. wiens werkzaamheden ongeveer dezelfde blijven, ƒ 35 minder bekomt. De komm. heeft daarom de verandering voorgesteld. In Westveen, zegt Spr. verder is thans niet en zal waarschijnlijk vooreerst ook niet zijn, evenmin als in Blokland, iemand die het voorzitterschap geschikt kan waarnemen, zoodat men dit aan iemand te Mijdrecht en Wilnis zal moeten opdragen. Men heeft bij Blokland in aanmerking genomen, dat dit invloed moest hebben op de bepaling van het traktement; dus moest het dat ook hebben voor Westveen. De heer *Bastert* heeft gezegd dat de bepaling van het traktement eene overeenkomst is tusschen de ingelanden en het bestuur; Spr. gelooft niet dat die beschouwing juist is; maar al ware zij juist, dan ziet hij daarin geen grond om te betwijfelen of de Staten bevoegd en verpligt zijn, om die traktementen te beoordeelen.

De heer *Ram* wenscht het door den heer *de Vries* medegedeelde niet te betwisten, maar ziet voor alsnog geen genoegzamen grond om af te gaan van het cijfer door het betrokken polderbestuur voorgedragen en door Ged. St. niet betwist.

De heer *Menso* is het met den heer *Ram* eens. Spr. gelooft, dat het beweren, dat de Staten verpligt zijn die traktementen te beoordeelen, meer bijzonder waar is als zij die traktementen te hoog vinden; hier echter betreft het slechts eene wijziging van de verdeeling der gelden. Het voorstel is, om aan den Voorz. en penningmeester te zamen te geven ƒ 55 en de komm. stelt hetzelfde cijfer voor, en nu gelooft Spr. niet dat de Staten zich op het ware standpunt plaatsen, door tot de belanghebbenden te zeggen: gij hebt het zóó verdeeld; maar wij weten het beter, het moet zóó verdeeld worden. Spr. vraagt of die wijziging van zoo overwegend belang is, dat wij in onze wijsheid tusschen beiden zouden komen en zeggen tot de besturen: gij weet het niet, wij weten het beter. Mogt men al voor een traktement van ƒ 15 geen voorz. kunnen krijgen, dan zal men altijd een voorstel kunnen doen tot verhooging en tot vermindering van dat van den penningmeester, maar van een verschil van ƒ 15 zal het toch niet afhangen of men al dan niet een goeden Voorz. zal mogen hebben.

De heer *v. d. Poll* vindt het niet onjuist, dat als de traktementen aanleiding konden geven tot een minder geregelden loop van zaken, men er verandering in zou brengen. Als het nu der komm. na onderzoek in het belang van den polder alzoo voorkomt, gelooft Spr. niet, dat er overdreven wijsheid in gelegen is, dat de Staten daaromtrent eenige nadere bepalingen maken.

De heer *v. Beeck Calkoen* zal, na deze diskussiën, hoezeer hij lid der komm. geweest is, tegen de wijziging stemmen, omdat hij meent dat men zonder pertinente reden niet van de voordragt moet afwijken.

Het amendement van den heer *Ram* wordt met 21 stemmen tegen die der HH. *v. d. Poll*, *Story Blokland*, *de Vries*, *H. Verloren*, *Jongeneel*, *Pabst*, *Broers* en *de Muralt* aangenomen. De overige artt. en vervolgens het geheele reglement worden zonder omvraag goedgekeurd.

Aan de orde is het reglement van den polder Zandveld. Niemand in algemeene beschouwingen tredende, worden de vier eerste artt. zonder omvraag aangenomen.

Art. 5. Art. 40 van het algemeen reglement is in dit waterschap niet toepasselijk.

De heer *Cordes* stelt voor dit art. te doen vervallen.

De heer *v. Beeck Calkoen* kan zich hiermede niet vereenigen. Spr. gelooft, dat men, aannemende het beginsel, dat niet zonder noodzakelijkheid moet worden afgeweken van de voordragt van het polderbestuur en aannemende, dat het algemeen reglement niet uitsluit het denkbeeld om van den eed te ontheffen, men hier daaraan moet toegeven. Acht men de uitzondering van art. 40 hier niet noodzakelijk, dan kan men haar wel als niet geschreven beschouwen.

De heer *Pabst* vraagt wat, zoo dit bestuur moet schouwen, de waarborg zal zijn, dat het naar billijkheid schouwt, als het geen eed doet. Er is, zegt Spr., niemand die eene openbare betrekking bekleed, of hij wordt beëedigd. Spr. kan zich niet voorstellen dat de groote van het waterschap hierop van invloed kan zijn; hoe klein ook, het is een staats regtelijk ligchaam, dat men schept, waaraan dezelfde regten zijn toegekend als aan het grootste. En welk kwaad is er nu in, den eed te laten doen? Is het dan een zoo groote last? Het denkbeeld dat leden van een waterschapsbestuur beëedigde mannen zijn, is niet zoo geheel verwerpelijk. Hoe dikwerf komt juist in die polderbesturen het partikulier belang in strijd met het algemeen belang, en dan geeft de eed een steun om het laatste tegenover het eerste te beschermen. Zoo iemand dan is Spr. tegen het vermenigvuldigen van den eed of onnoodig zweeren, maar dat doet men niet als iemand, eene openbare betrekking aannemende, zweert haar waar te nemen volgens de reglementen; integendeel. Spr. gaat verder en zegt, laat ons, voor die zaken den eed vermenigvuldigen, want wat is dan eigenlijk die eed? het inroepen van Gods hulp, en Spr. ziet niet in, dat dit te veel kan gedaan worden.

De heer *v. Beeck Calkoen* merkt aan, dat het algemeen reglement de mogelijkheid der uitzondering voorzien heeft; Spr. herinnert zich zeer goed dat het toen werd voorgesteld om niet noodeloos den eed te vermenigvuldigen, en nu had Spr. voor zich zelven deze beschouwing, dat indien de staten niet eenige bepaalde reden kunnen aangeven waarom het hier niet oorbaar zou zijn, men het in dezen geheel binnenlandsch gelegen polder op verlangen van het bestuur zou kunnen achterwege laten. Het ware dan toch veel eenvoudiger geweest, het algemeen verpligtend te verklaren. In het algemeen ziet men ook in de binnenlandsche polders geene geneigdheid om dadelijk het strengste regt te gebruiken en te beboeten, en ook zelfs dan geeft de zaak geen bezwaar, want als eene aktie moet worden ingesteld zal het polderbestuur zich den last getroosten van het feit persoonlijk door getuigenis van meerdere personen te staven; dat is wel eenigzins omslagtig, maar volstrekt niet belemmerend in de uitkomst.

De heer *Pabst* wijst er op hoe men dikwerf door niet te beëedigen kosten veroorzaakt; bv. in het regl. wordt voorgeschreven het onderhoud der wetering op zekere diepte; wordt nu deswegens eene overtreding gekonstateerd, dan maakt het polderbestuur procesverbaal op, op den eed bij de aanvaarding zijner bediening afgelegd; dit wordt aan de regtbank opgezonden en de regtbank wijst de vordering toe. Laat men nu echter geen eed doen, dan moet het bestuur naar de hoofdplaats van het arrondissement reizen en die kosten komen voor rekening des overtreders die eene sloot had waarvan de diepte niet twijfelachtig is.

De heer *de Kock* zegt, dat men bij het ontwerpen der nieuwe reglementen waarschijnlijk gedeeltelijk de thans nog vigerende schouwbrieven als basis heeft aangenomen. In deze laatste, vooral bij kleine waterschappen, wordt van geene eedsaflegging gesproken, maar de overtredingen werden ook door het bestuur *jure suo* vervolgd en afgedaan; de overtreder krijgt eene waarschuwing en wordt het werk niet gemaakt dan wordt hij beboet, welke boete aan het bestuur zelf wordt voldaan. Spr. behoeft niet te herinneren dat hier aan geen verzet van den overtreder moet gedacht worden. Deze eigenaardige wijze van procederen is nu niet meer bestaanbaar; men krijgt nu door de ingelanden verkozene bestuurders die bij eene overtreding daarvan proces verbaal zullen opmaken, ten einde dat door den bevoegden regter vervolgd worde. Daargelaten nu nog de moeijelijkheid, wanneer deze personen niet beëedigd zijn en de door hen op te maken processen verbaal telkens zullen moeten beëedigen, vraagt Spr. wanneer zullen deze personen geacht worden, *zonder beëediging*, hunne betrekking te aanvaarden? Men aanvaardt zijne betrekking door het doen van den eed, en het is daarom dat Spr. zich ten sterkste er voor verklaart, om de bestuurders van waterschappen, hoe klein in omvang dan ook, te doen beëedigen.

De *Voorz.* zegt, dat in alle hem bekende reglementen de eed bevolen wordt.

Met 24 stemmen tegen die der HH. *v. d. Poll*, *v. Beeck Calkoen*, *de Vries*, *Boer*, *v. Tuyll van Zuylen* en *Bastert* wordt besloten het art. te laten vervallen.

De overige art. worden alsnu even als het reglement in zijn geheel aangenomen.

Aan de orde is het rapport der komm. aangaande het reglement voor Maarssenbroek, van welk rapport de konklusie strekt, de beslissing te verdagen tot ook het waterschap van Haarzuilen zijn reglement zal hebben ingezonden.

De heer *Menso* vraagt of Gedep. Staten zich met die zienswijze kunnen vereenigen.

De heer *Cordes* beantwoordt dit bevestigend.

De heer *H. Verloren* kan zich wel vereenigen met het voorstel van de komm. tot uitstel, maar niet met een uitstel tot dat het bestuur van het waterschap van Themaat zal goedvinden eindelijk eens zijn ontwerp van bijzonder reglement in te zenden. Dit had, volgens art. 143 van het algemeen reglement op de waterschappen, reeds in Okt. 1858 moeten ingezonden zijn. Dat bestuur is dus voortdurend in overtreding dier bepaling. Het bestuur van het waterschap van Maarssenbroek heeft, even als de vergadering der Staten zelve, er groot belang bij dat het nieuwe ontwerp tijdig in behandeling kome, opdat het bestuur en de ingelanden niet getroffen worden door de strafbepaling van art. 145 Volgens die bepaling moeten de bijzondere reglementen op 4 Februarij 1863 niet alleen ingediend en behandeld, maar door de Staten aangenomen, door den koning goedgekeurd en in het prov. blad afgekondigd zijn. De ondervinding leer reeds nu, dat er, na het inzenden van een ontwerp, bij de behandeling zich dikwerf zwarigheden opdoen die alvorens opgeruimd moeten worden, of dat er nadere inlichtingen zijn in te winnen. De Staten vergaderen slechts tweemaal 's jaars en er zijn nog circa 200 reglementen te maken. Hoe zal men dat behoorlijk kunnen afdoen, indien aan art. 143 niet de hand gehouden wordt. De Staten hebben het toezigt over alle waterschappen. Op hen rust dus in de eerste plaats de verpligting er voor te waken, dat de ingelanden, door de luiheid hunner besturen, niet worden getroffen door de straf bij art. 145 bepaald, van welke zij de meeste nadeelen zullen ondervinden als er op 4 Februarij 1863 noch bestuur noch gelden zullen zijn om de zaken aan den gang te houden. Spr. stelt dien ten gevolge als amendement voor, dat de behandeling niet langer zal uitgesteld worden dan tot aan de wintervergadering; en wijders te besluiten, dat Gedep. Staten het polderbestuur van Themaat zullen aanschrijven om ten spoedigste te voldoen aan de verpligting bij art. 134 van het alg. reglement aan hetzelve opgelegd.

De heer *Menso* heeft niet tegen het uitstel omdat het reglement nog onvolledig is, maar stemt ook in met den heer *Verloren*, dat men omdat een ander polderbestuur nalatig is, een aktief bestuur niet moet onderwerpen aan de nalatigheid van anderen die niet handelen. Ten aanzien echter van het tweede gedeelte van het voorstel van den heer *Verloren*, daarmede zegt Spr. zich niet te kunnen vereenigen, als betreffende hetgeen aan Gedep. Staten is opgedragen.

De heer *Bastert* kan zich zeer goed vereenigen met het uitstel, maar niet op de gronden daarvoor door de komm. opgegeven.

De heer *v. d. Poll* zegt, dat de reden van het uitstel gelegen is in het niet bepalen der afmeting van een der kaden. Geeft het bestuur die op, dan kan het reglement in de winterverg. worden goedgekeurd.

De heer *v. Beeck Calkoen* gelooft, dat met het aannemen van het voorstel der komm. geene belangen in de waagschaal worden gesteld, en dat het werkelijk gebleken is, dat er eene omstandigheid niet genoegzaam bekend is geworden bij het opmaken van het reglement en die eerst zal moeten zijn opgehelderd voor dat het reglement wordt behandeld. Voor het overige gelooft Spr., dat het niet ten onpas is, aan de verg. kenbaar te maken dat reeds meermalen door Gedep. Staten is aangedrongen om de ontwerpreglementen te ontvangen, maar dat dit met zijne eigenaardige bezwaren gepaard gaat en vele polderbesturen niet met zeer groote voortvarendheid te werk gaan, hetgeen de behandeling bij Gedep. Staten zeer bemoeijelijkt.

De heer *H. Verloren* zegt, dat hij voornamelijk heeft willen bewerken dat er slechts een tijdelijk uitstel worde verleend, en voorkomen, dat de vergadering zich de handen bindt en afhankelijk stelt van het goedvinden van een polderbestuur dat in overtreding is en misschien over 10 jaar zijn ontwerp nog niet zal ingezonden hebben. Het tweede gedeelte van zijn amendement acht hij van minder aanbelang en trekt dit in, daar het bij sommige leden bezwaren schijnt te ontmoeten.

Zonder omvraag wordt alsnu dit eerste gedeelte van het amendement aangenomen.

Aan de orde is het advies van Gedep. Staten omtrent het gisteren ingekomen adres van het bestuur der Tienhovensche droogmakerij, betreffende de vrije verveening van legakkers en voorlanden, die niet tot grondslag van den aan te leggen ringdijk met zijne bermen zullen dienen.

De heer *v. d. Poll* acht het voorstel in de gegeven omstandigheden noodzakelijk; de voorlanden die niet noodig zijn voor den ringdijk en ook de akkers kunnen weggehaald worden; het eenig bezwaar is, dat, voordat de polder drooggemaakt wordt, er legakkers weggenomen zouden kunnen worden schadelijk aan de voorlanden en bermen, die overblijven. Daar echter de verveening geschiedt ter beoordeeling van Gedep. Staten, gelooft Spr. niet, dat men te veel op dat bezwaar moet drukken.

Zonder omvraag wordt alsnu konform het advies van Gedep. Staten besloten.

Aan de orde is de voordragt tot het beschikbaar stellen van ƒ 1000 voor het Tienhovensche kanaal over 1859.

De heer *Ram* rigt tot Gedep. Staten de vraag of het hun bekend is, dat vele klagten over de doortrekking van het kanaal, door de ingelanden van de lager gelegene polders ingezonden zijn, en of ten gevolge van die klagten een onderzoek naar de al dan niet gegrondheid dier klagten ingesteld is. Zijn die klagten gegrond, dan meent Spr. dat geene verdere uitvoering aan de doortrekking moet worden gegeven voor die zijn opgeheven. Wanneer er vele klagten of bezwaren zijn bestaat er dikwijls eenig vermoeden of waarschijnlijkheid dat er nadeel aan anderen zal berokkend worden.

(*Vervolg in de Courant.*)

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.